

ἐμπορεῖ νὰ βλέπη τὰ πάντα ἀφ' ἑαυτοῦ· ἔπειτα, εἶναι πλέον εὐκόλον νὰ μανθάνη τις παρά νὰ ἐφευρίσκη ὄθεν, πολλῶν ἀνθρώπων συγκοινωνούντων ὁμοῦ, τὸ παρατηρηθὲν ἀπὸ τινος εὐθὺς γίνεται γνωστὸν εἰς τοὺς ἄλλους· καὶ φθάνει νὰ εὐρεθῆ εἰς τινὰ ἐξ αὐτῶν σπινθήρ μεγαλοφυΐας, διὰ νὰ ἐκλαμψῇ φῶς, καὶ νὰ γίνωσι πολῦτιμοι ἀνακαλύψεις κτῆμα παντῶν, καὶ κληρονομία τῶν μεταγενεστέρων.—ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΒΑΜΒΑ.

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ τῶν ἀποκτώντων τὰ πρὸς ζωὴν εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν ἀπὸ ἑνα μόνον κλεθδὸν τῶν χειροτεχνημάτων αὐτῆς.—τὴν ἐργασίαν τοῦ βαμβακίου,—λογαριάζεται ἀπὸ 1,200,000 ἕως 1,400,000, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ὅσοι καταγίνονται εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ διόρθωσιν τῶν μηχανῶν καὶ οἰκοδομῶν.

Τὸ 1764 ἡ ποσότης τοῦ εἰσαχθέντος βαμβακίου δὲν ἔφθανεν εἰς 4,000,000 λίτρας· τὸ 1785 ἦτον 17,992,882· τὸ δὲ 1835, μετὰ πεντήκοντα μόνον ἔτη, ἀνέβη εἰς 363,702,963 λίτρας. Τὸ 1790 ἡ ὀλικὴ ἀξία τῶν ἐξαχθέντων βαμβακερῶν ὑφασμάτων ἦτον 1,662,369 στηρλίνας· τὸ δὲ 1835 ἡ ὀλικὴ ἀξία ὑπερέβαινεν 22,000,000 στηρλίνας. Ἡ ὀλικὴ ἀξία τῶν χειροτεχνουμένων ὑφασμάτων καὶ διὰ τὸ ἠνωμένον βασίλειον τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ διὰ ξένας ἀγοράς λογαριάζεται ὡς £34,000,000.

Τὸ 1813 ὑπῆρχαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν μόνον 2,400 διὰ χειρὸς ἰστουργεῖα· τὸ 1820 εἶχαν αὐξήσῃν εἰς 14,150· τὸ 1829 εἰς 55,500· καὶ τὸ 1835 εἰς 116,801.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν παντοειδῶν ὑφαντικῶν ἐργαστασίων, ὅπου μεταχειρίζονται τὰς ἀτμοκινήτους μηχανάς, ἦτον, εἰς τὸ 1834, 3,236· οἱ δὲ εἰς αὐτὰ ἐνασχολούμενοι ἐργάζονται ἀνέβαιναν εἰς 355,373. Ἐκ τοῦ ἀκολούθου ἐπισήμου πίνακος φαίνεται ἡ ἔκτασις καὶ ἀξιολογότης ἑκαστοῦ κλαδοῦ τῶν μεγάλων ὑφαντῶν χειροτεχνημάτων·—

Ἐργοστάσια Βαμβακίου, 1304 Ἀνθ. ἐνασχολούμενοι	220,134
,, Μαλλίου 1322 ,, ,,	71,274
,, Μεταξίου 263 ,, ,,	30,682
,, Λίνου 347 ,, ,,	33,283

Τὸ οἰκοδόμημα, ὅπου κατασκευάζονται τὰ βαμβακερὰ ὑφάσματα.—τὸ ἐργοστάσιον, μετὰ τῶν εἰς αὐτὸ περιεχομένων μηχανῶν,—ἀξίζει περὶ τὰς 100,000 λίτρας στηρλίνας. Συνήθως εἶναι ἑπταστεγον· ἀλλ' ὁ κόπος τοῦ ἀναβαίνειν εἰς τὰ ἀνώτερα μέρη τόσοσιν ὑψηλοῦ κτιρίου ἀποφεύγεται διὰ τινος μηχανῆς, ἥτις ἀναβιβάζει καὶ τὰς πραγματείας καὶ τοὺς ἐργάτας.

ΤΑ ΠΗΠΤΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ.—Δὲν πρέπει νὰ φανταζόμεθα ὅτι τὰ πίπτοντα φύλλα χάνονται ὅλως διόλου, πλὴν μὴ χρησιμεύοντα· καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ πείρα μᾶς διδάσκουν τὸ ἐναντίον. Τίποτε δὲν χάνεται, τίποτε δὲν εἶναι ἄχρηστον εἰς τὸν κόσμον· ὄθεν καὶ τὰ

φύλλα, ὅσα πίπτουν ἀπὸ δένδρα καὶ φυτὰ, χρησιμεύον· σήπονται, καὶ κοπρίζουν τὴν γῆν. Ἡ χιών καὶ ἡ βροχὴ διαχωρίζουν ἐξ αὐτῶν τὰ ἀλατώδη μόρια, καὶ μεταφέρουν αὐτὰ εἰς τὰς ρίζας τῶν δένδρων· ὁπότεν δὲ τὰ φύλλα ἦναι οὕτω ἐστρωμένα ἐπὶ τῆς γῆς, προφυλάττουν τὰς ρίζας νέων φυτῶν, σκεπάζουν τοὺς σπόρους, καὶ διατηροῦν περὶ αὐτῶν τὴν ἀναγκαίαν θερμότητα καὶ ὑγρασίαν. Τοῦτο παρατηρεῖται κατ' ἐξαιρέτον εἰς φύλλα δρυός· γίνονται κόπρος ἀξιόλογος ὄχι μόνον εἰς τὸ δένδρον αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ τρυφερὰ βλαστάρια· μάλιστα δὲ χρησιμεύουν εἰς νομάς, βοηθοῦντα τὴν αὐξησιν τοῦ ὑπ' αὐτῶν καλυπτομένου χόρτου. Τόσον δὲ εἶναι ἀξιόλογοι αἱ ὠφέλειαι αὗται, ὥστε φύλλα πεπτωκότα οὐδέποτε συναγονταὶ διὰ ν' ἀπορρίψωσιν, ἐκτός ἂν ἦναι τόσοσιν ἄφθονα, ὥστε νὰ πνίγεται μᾶλλον παρά νὰ τρέφεται ὑπ' αὐτῶν ὁ χόρτος.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ.—Παιδαυμένη καὶ καλῶς ἀνατετραμμένη γυνή, μὲ γνώσεις καὶ μὲ τρόπους, εἶναι ἀγαθὸν ἀνεκτίμητον, πλοσμα τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει σύγκρισιν· τὸ πρόσωπον αὐτῆς εἶναι ἀγγελικόν, ἡ συνομιλία τῆς ἐπουρανίου· ὀλη μαλακότης καὶ γλυκύτης, εἰρήνη, ἀγάπη, ευφυΐα, καὶ ἀγαλλίασις. Κατὰ πάντα εὐχαριστεῖ τὰς πλέον ὑψηλὰς ἐπιθυμίας· ὁ δὲ ἀνὴρ, ὅστις ἔλαβε μίαν τοιαύτην διὰ μερίδιόν του, ἀς χαίρεται μόνον αὐτήν, καὶ ἀς ευγνωμονῇ. Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, ὑπόθεσε τὴν αὐτὴν γυναῖκα χωρὶς ἀνατροφῆν, καὶ ἰδοὺ τί ἔπεται.—Ἄν ἔχη ἀγαθὴν ἐκ φύσεως διαθεσιν, ἡ ἀπαιδευσία τὴν καθίσταται εὐπατήτητον καὶ ἄστατον· ἡ εὐφυΐα, διὰ τὴν ἀμάθειαν, κόμνει αὐτὴν ὀχληρὰν καὶ καλον· ἡ δὲ ἀκρισία καὶ ἡ ἀπειρία καθίστανουν αὐτὴν φαντασιώδη καὶ αὐτογνώμονα. Ἄν ἡ διαθεσις αὐτῆς ἦναι πονηρὰ, ἡ ἀπαιδευσία τὴν κόμνει χειροτέραν· γίνεται δὲ ὑπεροπτικὴ καὶ ὑβρίστρια. Ἄν κλίνη πρὸς τὸν θυμὸν, ἀγύμναστος οὕσα νὰ χαλιναγωγῇ τὰ παθη, καταντᾷ ἐριστικὴ καὶ θορυβώδης. Ἄν δὲ πρὸς τὴν ὑπερηφανίαν, ἡ ἐκ τῆς κακῆς ἀνατροφῆς ἀδιακρισία κόμνει αὐτὴν ἀλαζόνα καὶ ἀξιογέλαστον.

ΑΛΑΣ.—Μολονότι τὸ ἄλας δὲν εἶναι τροφῆς εἶδος, χωρὶς ὅμως αὐτὸ ἡ τροφὴ ἤθελε χρησιμεύειν ὀλιγώτατον ἀπαιτεῖται πρὸς ὑγίαν, καὶ ἴσως πρὸς ζωὴν. Εἰς τὴν Ὀλλανδίαν κατεδικάζοντο ποτὲ οἱ κακοῦργοι εἰς ἀποχὴν ἄλατος, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐνωχλοῦντο φοβερῶς ἀπὸ σκώληκας. Ἴατρος τις μᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι εἰς τὴν νῆσον Μαυρίτιον οἱ τῶν πολιτῶν ἀγοραστοὶ δοῦλοι σπανίως λαμβάνουν ἄλας, καὶ ὑπόκεινται εἰς σκώληκας μὲ ὑπερβολὴν· οἱ δὲ τῆς κυβερνήσεως δοῦλοι καὶ οἱ κατὰ δίκου λαμβάνουν ἄλας μετὰ τῆς τροφῆς των, καὶ σπανίως πάσχουν ἀπὸ τὴν νόσον αὐτὴν.—Ἐκ τοῦ ἐναντίου, παραπολὺ ἄλας, καθ' ὅποιονδήποτε μορφήν καὶ ἂν λαμβάνεται, εἶναι πάντοτε βλαβερὸν.